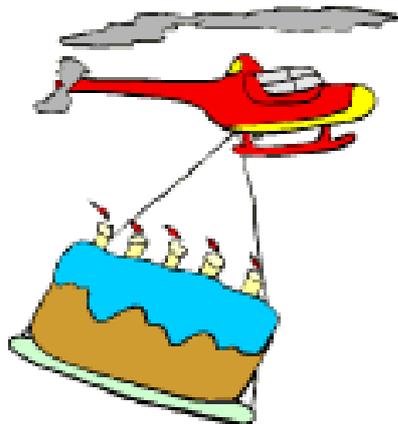

גיליון מס' 2003 * כ"ד בסיוון תשס"ו * 23 ביוני 2006
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

מזל-טוב!

29.6	דינה ברור איתי סלע – 50 עינת מרציאנו (נכדה גרשמן/דויס) מתן נמינוב (נכד שרק/נמינוב) ים סינה (נכד)
30.6	נתן ברק רותי ברק אבי רוזנקרנץ יעקב קולט טל ניצן (נכדה) בן וולר (נין ר.כהן)
1.7	קרול בילגורי לימור קוסובר מיה טיקוצ'ינסקי יונתן שוער (נכד עמית/גרשמן) מיטל ואלאך נדב לוי (נכד סמברג) מיטל קוסובר (נכדה ג'קסון) יובל גולן (נינה)

ימי הולדת

25.6	נאוה בלוך אופירה וולפין עמרי ג'קסון
26.6	דינה הוניג חדוה וולפין שבי מזרחי מירית מזרחי גילס סאם (ת)
27.6	אבישי פרלסון נווה אגמון (נכד מרקוסון) נדב חייט הלל סינה (נכד) טל לינטון מאיה ריפין (נכדה אב) איזבלה מאיה סימונדס (נכדה)
28.6	עמרי קופ לאה כ"ץ לירון דויל ((נכדה א.חצור) עמרי כהנא (נכד ר. כהן) חיים צבי סננס (נכד גליק)

ימי נישואין

25.6	נילי וציון דוארי
29.6	תמר ואריה וולפין דניאלה ורום שיבי קרי ולביא בן-צבי
30.6	רחל ודוד ריפקינד

פירוורים

** זהו, תמה עוד שנת לימודים. התיכונים סטים כבר חוגגים ובקרוב מאוד גם היסודי ייצאו לחופשה. המדריכים עסוקים בהכנת פעילויות לחברה בחופש. יהיה שווה.

** מי שלא התרגל לפתיחת השער על ידי הפלאפונים הם דווקא השומרים בשער, שכל הזמן סוגרים/עוצרים כדי לראות מי נכנס.

** תמיר ברק יצא וכבר חזר מגרוזיה עם נבחרת ישראל ברגבי לשביעיות (Sevens), במשחקי סבב אליפות אירופה. כרגע הם במקום החמישי עם שלושה הפסדים ושני ניצחונות. תמיר חזר קצת פצוע, שמור על עצמך ותהיה בריא!

** יאסו שב מהמונדיאל עם הרבה חוויות.

** ואם בספורט עסקינן, אי אפשר בלי לכתוב על ילדי התלתון הבוגר, נכון? באליפות בדמינטון לבתי-ספר יסודיים שנערכה בנאות-מרדכי זכו: יוחאי ג'קסון במקומות ראשון ושלישי בזוגות, ויהל גרשמן במקום שלישי. כל הכבוד לכם. ולמי שלא יודע, זוהר דבולט מאמן אותם.

** קבוצת הקט-סל שלנו זכו באליפות לאחר שנצחו את באר-טוביה, (היתה כתבה בספורט "מעריב"), וגם זכו בטורניר בנהלל. תמשיכו כך! אז מי אמר שאין לדרור קולינס יורשים?

** אייל תלם ומשפחתו מבקרים אותנו במסגרת טיול שורשים לרוי, (הבן של אשתו), שחוגג בר-מצווה בנובמבר.

** לפני מספר ימים נצפתה ציפור מאוד נדירה באזורנו, שמה לינית ים-סוף וגם נראתה חסידה שהגיעה מאפריקה וכידון נעוץ בה.

** לפני 30 שנה היה "מבצע אנטבה" בו השתתפו יואב עדר וחזי הרפז (פעם היה איש כזה במשק). לאחר המבצע השתתף מיכי קורן בסרט טלוויזיה כשרואים אותו יורד מהמטוס בג'יפ.

שיהיה לכולכם שבת שלום וירוק.

איציק ב"ד

16/6/2006

ניל

אני עומדת כאן היום ונזכרת, וזוכרת כל רגע וכל דקה מהיום הנורא לפני 20 שנה. מה נשאר, ומה קיים???

זיכרונות ורגשות אך געגועים ללא דיבורים. כשאומרים את שמך אני חושבת מה היה יכול להיות ולקרורות לו היית ונשאת אתנו בחיים. כאן אנו עומדים - חבריך לנשק, משפחתך המצומצמת, שאפילו את בני לא פגשת ולא הכרת מעולם.

הוא שומע והוא יודע שאתה הדוד, ולו רק אפשר היה ולו רק היה ניתן, ברור לי כי היה ביניכם קשר של חברות, ידידות והמון שלמות. כולי רגשות של בלבול ותסכול כשאני מעלה מה היה, אך גם מה נגדע... לעולם תשאר צעיר וקטן, לא תמיד העזתי לזוז ולנוע קדימה בחיים, כי חששתי ופחדתי להשאירך מאחור. אי חושבת וזוכרת ומאוד אוהבת וכואבת.

אך הזמן עושה את שלו ותראה את אמא שהפכה לסבתא, סבתא אדירה ונהדרת ומאוד מיוחדת. היית גאה והיית ניהנה לראות את הקשר בין האחייך שלך לאמא שלך. גם את גיל בעלי לא זכית לפגוש... אך ברור לי ומובן לי ויש בי הביטחון שלעולם ולאורך חיי, הינך מלווה ונמצא עימי ובתוכי עד יום מותי.

לא אוכל ולא אסכים על זיכרונותיך לוותר, את החלל והחוסר איתם למדתי לחיות.

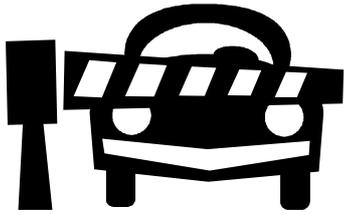
אותך אחי הקטן שנשאת כנסיך הקטן והצעיר לנצח נצחים.

תראה מה קורה אחרי 20 שנה 20 שנה עברו ואומרים כי הזמן עושה את שלו.

מי יתן ויהיה בי הכוח להמשיך ולשמוח אך לא לשכוח את אישיותך וחיוךך גם בעוד 20 שנה...

בלידנה

השער שלנו בשבתות

בשבתות מגיעות מדי פעם משפחות לבקר בשכונה החדשה שלנו על תל רומן וכאשר עומדות לפני שער נעול, ולא מצליחות למצוא דרך לפתוח אותו – עושים רוורס ופונים להרחבה אחרת בקיבוץ בסביבה.

אי לכך החלטנו להציב חבר בשער כל שבת משעה 11.00 עד שעה 14.00 על מנת לקבל את פניהם של המבקרים. תפקידו לרשום פרטיהם ולהפנות אותם למשרד המכירות בכניסה לשביל אשר מוביל לאבוקדו ולשכונה. כל אחד אשר מעוניין להשתתף בתפקיד הזה (בשכר) מוזמן לפנות מיד לקולין.

*שבת שלום
קולין*

הסיפור על איך הצילה המתלהבת את טנצר

בבוקר יום שישי ירדתי לתחנה ההידרואלקטרית על מנת לבצע מספר פעולות אחזקה שגרתיות. לצורך זה הפסקתי את פעולת הטורבינה ושקט השתרר. לאחר זמן מה שמעתי קולות של אנשים בחוץ. יצאתי לראות מי הם האורחים ופגשתי שלשה צעירים חסונים ממוצא רוסי; יבגני, סטאס, וטנצר. הם סחבו איתם רפסודה קטנה מבד ובתוכה היו כלואים ארבעה אבובים. לניווט הרפסודה השתמשו בצמד משוטים קטנים מדיקט שבנו בעצמם. לא היו להם קסדות וחגורות הצלה. הירדן נראה שקט וחלש כי לא היתה זרימה מהתחנה, לכן הם הורידו את הרפסודה למים. הם התחילו את השייט שלהם בגשר בנות יעקב, הגיעו ללא בעיות מיוחדות למצד עתרת, חצו את האגם, וכעת רצו להמשיך לכנרת. אמרתי להם שהקטע הזה של הירדן מסוכן, התחנה מיד תופעל ותוסיף את המים שלה, והם בעצם מסכנים את חייהם... לא נראה שהם השתכנעו, לכן החלטתי להיעזר ב"מתלהבת" הרבה פעמים היא יודעת לפתור בעיות שאני לא יכול להן לבדי. "טוב חברה, אני מציע שאם כבר הגעתם הנה, שני מהנדסי מכונות ואחד יועץ ארגוני, הכנסו פנימה תראו את הטורבינה איך שאני מפעיל אותה ואז נעשה קפה".

"יש מצב לקפה" אמר סטאס, "אבל אנחנו מזמינים אותך, כי יש לנו גזיה וכל מה שצריך". "אין בעיה", אמרתי. "אתם תעשו קפה ואני אעשה קפה ונראה איזה קפה מנצח".

וכך היה, אחרי סיור קצר והפעלת התחנה יצאנו החוצה. בצל האקליפטוס, הם פרקו את הציוד שלהם ואני שלפתי את ה"מתלהבת" מתיבת האוצר. תיבת

האוצר היא ארגז קטן מעץ עם מכסה כיפתי וידית בראשו, נפתחת בחריקה על שני צירים, בדיוק כמו זו ששודדי הים החביאו במערות. בתוך התיבה יש קפה וסוכר וכוסות וכמובן "מתלהבת", שזאת גזיה שעובדת על עץ או גחלים. הדלקתי את המתלהבת והוספתי זרדים שנפלו מהאקליפטוס. האש בערה בהתלהבות רבה תוך שהיא משמיעה רעש של מנוע סילון ופצפוף זרדים. תוך דקה הקפה היה מוכן בעוד הגזיה שלהם נאבקה ברוח הקלה, שנשבה ולא הצליחה לחמם אפילו במעט את המים. הם פערו פה בהתפעלות ואני ניצלתי את המצב ותחבתי להם עוגיות.

שתינו קפה לאיטנו והסברתי להם שעם ציוד כמו שלהם (כולל הגזיה) לא בטוח שהם יגיעו בשלום לכנרת, או יותר נכון לאמר, בטוח שלא. יש מערבולות נוראיות, סלעים חדים ושיחי פטל קוצניים, שרק מחכים להם. יש גם את גשר כפר הנשיא שרוצה לינוק אותם בצינורותיו ולהם אין שום ציוד הצלה, לא קסדות ולא חליפות. "אתם לא נראים לי טפשים במיוחד, ולכן כדאי לכם להצטרף למדריך מנוסה וציוד מתאים וללמוד את המסלול. אחרי שתעברו אותו תוכלו להחליט אם לחזור אליו עם הרפסודה".

יבגני וסטאס השתכנעו אבל טנצר נשאר בשלו. הוא עטה על פניו ארשת של גיבור אמיץ, מינימום טרזן ואמר: "הגעתי לכאן מבאר שבע ואני לא מוותר. אני אחראי על החיים שלי. ואם אתם לא רוצים לבוא, אצא לבדי, להתראות בכנרת". אמר ופנה ללכת. שני החברים ניסו לשכנעו, בעברית, ברוסית, ומה לא. יבגני פנה אלי במבט מיואש "אני הבטחתי לאמא שלו שנחזור בשלום..". מזגתי לטנצר עוד כוסית קפה ואמרתי לו:

"יש עוד דבר קטן שאתה צריך לדעת חבר" אמרתי, וכולם שתקו. "משהו קטנטן שתיקח בחשבון". טנצר האזין בדריכות. "הקפה הזה ששתית, היה טעים?" טנצר הנהן בראשו. "אם תצא מכאן לשייט, כל הסיכויים שזה יהיה הקפה האחרון שלך בחיים, ולזה אני לא מוכן. ולכן אם לא ילך בטוב אז אני וחבריך נקשור אותך ואם תתנגד, תקבל מכות". אמרתי בלי חיוך, מגייס את כל הצי' שאפשר.

טנצר נרתע מעט מנסה לעכל את המצב החדש. החברים נדרכו ומבטים הוחלפו. בסוף נתרצה ואמר: "ממכות אני לא מפחד אבל על הקפה אני לא מוותר". "טנצר המאניאק, טנצר המאניאק" קראו החברים וחיבקוהו.

וכך הצילה ה"מתלהבת" את חייו של טנצר. אודי אגם.

נזכור

מיק אלמן

14.6.88

כט בסיון תשמ"ח

גדרות טובות יוצרות רק שכנים טובים

כמה הערות בהמשך לדיון זוטא שהתפתח בין דוד אלמן לעודד פלד בנושא ו"אהבת לרעך כמוך". והאם תרגום המילה "רע" ל"שכן" באנגלית מרחיב או מצמצם את הדברים שאמר ר' עקיבא.

הערה ראשונה:

המילה "רע" בהקשר בו היא מופיעה במאמר של ר' עקיבא משמעה "זולת" במובן הכללי ולאו דווקא "חבר" או "ידיד" במובן הפרטי. הרע אצל ר' עקיבא הוא כל אדם שאפגוש בדרך, ולא רק החבר, הידיד או השכן הפרטי שלי.

הערה שנייה:

לפי חז"ל, העובדה שאלוהים הוא מושג מופשט מונעת מאתנו ואף אוסרת עלינו להלביש אותו בתכונות אנושיות (הרמב"ם קורא לניסיון כזה "אבק עבודה זרה"), מה שאנחנו יכולים לעשות על מנת לחוות את האל זה לנסות להשיג אותו דרך הפרקסיס האנושי, שזה בעצם האופן בו אנו חווים את הזולת. היהדות היא מידתית- הזולת הוא קנה המידה היחידי באמצעותו נוכל להבין את עצמנו. למשל, כאשר אנחנו מצווים לנחם אבלים זוהי למעשה הנחיה אוניברסלית כללית, אך כשאנו באים אל הפרקטיקה, מציעים לנו חז"ל דווקא לא לנחם את חברנו כאשר מתו מוטל לפניו, (ר' שמעון בן אלעזר אומר: אל תרצה את חברך בשעת כעסו, ואל תנחמנו בשעה שמתו מוטל לפניו; ואל תשאל לו בשעת נדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו" פרקי אבות). כל רשימת המצבים הנ"ל, אותם מעלה בפנינו ר' שמעון בן אלעזר, ושעלינו להימנע מהם, היא סידרה של אירועים אנושיים מאוד שמתרחשים הרבה בחברה האנושית בין אדם לחברו, בין אדם לזולתו. מילוי המצווה בתוכן מעשי הוא למען הזולת ולא למעננו, הזולת הוא מטרתנו ועלינו להיות רגישים וקשובים למצבו. לכן, אם למשל מתו מוטל לפניו, הוא יהיה גדוש ונסער כל כך עד שכל ניסיונותינו לנחמו יעלו בתוהו, ועלינו לדחות את רצוננו לנחמו למועד המתאים לו, לו ולא לנו. זהו למעשה ה"רע" של ר' עקיבא, הזולת שעלי לאהבו כמוני. ותאמינו לי שזה לא כל כך פשוט והרבה יותר מורכב ממה שזה נשמע.

הערה שלישית:

עם כל הכבוד (ויש כבוד) לתרגום ל"שכן" אצל האנגלים, בתרבות האנגלית שכן טוב

הוא סוג של אויב שעדיף שימצא מעברה השני של גדר איתנה אשר חוצצת ביניכם.

ולכן אומרים הבריטים, באנדר סטייטמנט החביב שלהם, ש"גדרות טובות יוצרות שכנים טובים". כאשר הם מתרגמים "רע" ל"שכן" במשפט של ר' עקיבא, הם למעשה מתכוונים

לומר שתוכל אהוב את שכנך רק כאשר "גדר טובה" תפריד ביניכם.

בין ר' עקיבא לבין זולתו אין גדרות, ישנן הבנות. לכן ה"רע" שעליו מדבר ר' עקיבא לעולם לא יוכל להיות ה"שכן" האנגלי. בסופו של דבר הזולת יהיה תמיד

דווקא השכן שיעלה בידו להתפרק מן הגדרות העוטפות אותו ומפרידות בינו לבין זולתו, עד שזולתו הופך להיות לחברו.

הערה רביעית, אחרונה וגם די קצרה:

לסיכום, כנראה שלעולם לא נצליח לאהוב באמת את שכננו הנמצא מעבר לגדר. "גדר טובה" (אפילו כמו זאת שכונתה כך בזמנו במטולה) השומרת עליו מפנינו ומרחיקה אותו מאתנו, מונעת מאתנו למעשה לאהוב איש את רעהו. נוכל לאהוב אותו כמונו רק אם וכאשר יצא מאחורי הגדר ויצטרף אלינו, לא על מנת להילחם אלא כדי לאהוב. אבל אז הוא כמובן יפסיק להיות אנגלי, ודבר כזה כבר לא יעלה על הדעת.

דודו פלמה

בעקבות כתבי דוד (אלמן), המלך.

קראתי את דברי השבח שהרעיף דוד על עודד פלד בתגובה לכתבתו מהשבוע שעבר וחשבתי לעצמי שיש משהו ב"דברי" שמוציא מהאנשים מיץ מהקישקא. זכינו במנה כפולה של רוחניות משני אנשים שונים באופיים. את האחד למדנו להכיר מהרוחניות שבו, בהאזנה לרדיו, מכתבים שהוא מפרסם. ועל השני כלל לא ידעתי שהוא כזה. (ללמדך, אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו), ומצאתי שיש בו הרבה ידע, הרבה סקרנות והרבה אומץ להתמודד עם הלא נודע.

בעיני "ואהבת לרעך כמוך" זה לא רק ציווי בתרגום אנגלי, זהו תרגום לשפת הלב האנושי וכל אחד צריך להתייחס אליו כ"כזה ראה וקדש". ואהבת לרעך כמוך, אין הבחנה בין פלגים שונים באוכלוסיה, (דת, לאום, מין וצבע) ואין דבר כזה לאהוב את כולם, כפי שאתה אוהב את עצמך. אבל כן תאהב לתת מעצמך למען האחר, גם כזה שאתה לא מכיר. לנו, שחיים במין בועה פנימית חשוב שנזכור, שיש גם פתגם שאומר "טוב שכן קרוב מאח רחוק" וכאן לא מתכוונים רק לקרבה פיזית. לדוד אומר שנהייתי לגלות אצלך דברים פנימיים שיוצאים מהלב ונכנסים ללב, ואם נשאר לך קצת מהטוב טעם הזה, אזי נשמח לקרוא, לשמוע, ודע לך שגם אצלי בבית יש מעט מגוב האריות ששהית בו. הוודקה עלי, לא מבטיח לך לשתות הרבה, אבל לדבר כן. יישר כוח על הכנות.

לא אכניס אתכם לגוב האריות, רק אזכיר ש:

כניסת השבת: 19:21

יציאת השבת: 20:35

פרשת השבוע: קורח

שבת-שלום ושיעבור הכל ממול.
שבי.

חדשות האקונומולוגיה מס' 19

אכים שטיינר נבחר לעמוד בראש ה-UNEP

במשך חמש שנים, עמד אכים פישר מגרמניה בראש ה-IUCN, האיחוד הבינלאומי לשימור הטבע, וקצר בתפקידו תשבחות מכל נציגי המדינות החברות באו"ם. הוא האיש שהצליח להתניע את המנגנונים הלאומיים והבינלאומיים לפעולה להצלת כדור הארץ. המזכ"ל קופי ענאן הוא שהציע לתפקיד את מר שטיינר, יליד גרמניה בן 45, והוא נבחר פה אחד על ידי כל נציגי מדינות האו"ם. אכים שטיינר הוא המנכ"ל החמישי של ה-UNEP, המוסד הסביבתי המרכזי של הארגון. בתפקידו הקודם נרשמו לזכותו הישגים מקצועיים בעיקר בתחום הפיתוח בר-הקיימא (sustainable development), והוא צבר ניסיון רב בעבודה משותפת עם כל הארגונים הממשלתיים והבינלאומיים, על פני חמש היבשות. [שטיינר הוא שם-משפחה יהודי מזרח-אירופי נפוץ, ואשמח אם מישהו מן הקוראים יצליח לגלות אם אכים שטיינר הוא יהודי].

להלן קטעים מהצהרות שהוא השמיע עם בחירתו, וכדאי לשים לב לגישתו ה"אקונומולוגית" וה"חברתית":

- זמן רב מדי, הכלכלה והסביבה עשו רושם כאילו הן שחקניות בשתי קבוצות יריבות. עלינו להפוך אותן

לקבוצה אחת המשחקת באותו צד, הוא הצד של הפיתוח.

- עד הזמן האחרון, שילמנו בעבור הנכסים והצרכים שסיפק לנו הטבע רק "במתק שפתיים" או באמצעות החשבונאות הרגילה. לכן התייחסנו אל האדמה, האוויר, המגוון הביולוגי והמים של כדור הארץ כאילו הם בחינם וללא גבולות.

- דו"חות רבים שהגיעו מאז ועידת המילניום של האו"ם משבחים את הערך העצום של הנכסים והצרכים שהטבע מספק לנו. אולם אותם דו"חות גם מדגישים את העובדה שאוצרות הטבע מידלדלים כתוצאה משימוש לרעה, ניהול לקוי וניצול יתר.

- אחד האתגרים העיקריים שלי בכניסתי לתפקידי החדש הוא הפסקת ה"יריבות" בין הכלכלה והמדיניות הסביבתית.

- בכוונתי להתרכז בשאלה כיצד להביא לתיאום בין עידוד הכלכלה, הסכמים וחוזים בינלאומיים, ולהובילם במסלול שהוא גם לטובת הסביבה וגם לטובת העניים – ולכן מוביל לפיתוח בר-קיימא.

למעוניינים בראיון עם אכים שטיינר לפני בחירתו, בו הוא מפרט את דעותיו בנושאים שונים, להלן קישור:

global-vision.org/wssd/steiner.html

ידיעות ומבזקים מן הארץ והעולם

- בעולם, 13 מיליון בני אדם מתים כל שנה מזיהום סביבתי.

מים מזוהמים וזיהום אוויר גורמים ל-23% ממקרי המוות בעולם.

המדינות המתפתחות וילדים הם הנפגעים העיקריים.

- אחרי חצי שנה של עיכובים, דיונים וויכוחים, תחל תחנת הכוח רדינג לפעול

בגז טבעי נקי ולא במזוט המזהם. מתחילת השבוע הבא, דהינו ה-18 ביוני, יתחיל התהליך הקריטי של המעבר להפעלה ללא זיהום.

- משרד החקלאות הגיש כתב אישום נגד וטרינר המועצה האזורית מטה בנימין, אפרים קרן, ונגד עובדי מחלקת התברואה במועצה, על התאכזרות והתעללות בבעלי חיים.
- מאסר על תנאי, שלילת רשיון נהיגה וקנס כספי בגין השלכת פסולת בניין הנאשם השליך פסולת בניין ממשאית אל שטח חקלאי פתוח באזור רעננה, והפעיל עסק לאיסוף והובלת פסולת ללא רשיון.

תוצאות סקר שערך ארגון "חיים וסביבה":

86% מהציבור הישראלי מאמין שיש להחמיר בענישה של מזהמים.
78% חושבים שיש לחדש את שיתוף הפעולה עם הפלסטינים בנושאי סביבה למרות עליית החמאס.
73% מהציבור חושבים כי מיקום מפגעים סביבתיים ליד אוכלוסיות חלשות אינו מקרי (הפליה לרעה).

אשמח לקבל תגובות והערות
ז'ק

חידת הג'יפ המקורקע

או לענייננו תשובה לחוזר בשאלה.

השבוע הרגשתי איך זה להיות סלבריטי בתכנית ריאליטי ב- 'T.V. משום שקיבלתי משימה, כמו אצל יאיר לפיד, ונשלחתי לארכיון לבדוק, מה היתה תשובתו של הרב"ש לעניין אי השימוש בג'יפ הבטחון - בשאילתא מלפני זמן רב.

אכן משימה ראויה. לקחתי את המשימה ברצינות, אבל ככורדי אמיתי וטוב לב לא רציתי לנדנד ליצחק עדר בעניין שולי כזה, ודליתי מהארכיון הפרטי שלי שהתשובה היתה שריבוי הנהגים בג'יפ תיפגע בתקינותו, מה שנכון נכון, לגבי כל רכב בקהילה.

ולא ריבוי הנהגים גרם לאובדן הג'יפ הקודם ז"ל, אלא נהג אחד שקיבל אישור לנהוג בו.

בשיחה שלי עם קב"ט המועצה נמסר לי שג'יפ הבטחון כשמו כן הוא, ניתן לכפר-הנשיא כרכב בטחון למשימות שמירה וסיוור בשעות השמירה, של הקהילה, והוא באחריות הקהילה, מה שנמנע מאיתנו החברים השומרים בשמירה אזרחית.

האם לא כדאי לסייר עם רכב הבטחון במקום לשבת בשער שממילא נפתח בחיג טלפוני?

מותר לנו החברים לדעת איך מחולקים כספי המיסים שאנו משלמים לקהילה. לסיום אני רוצה להגיד בביטחון;

שאין יותר בטוח מבריאות טובה, נפש בריאה בגוף בריא. ושיעבור הכל ממול.

שב'.

שבת-שלום.

שער המשק

החל מיום שישי ה-23.6.06
הכפתור הירוק שפותח את השער יפסיק לעבוד

תודה צוות ביטחון

מהמרפאה

אנו מבקשות להזכירכם כי בחודשים יולי-אוגוסט, המעבדה מבצעת בדיקות דחופות בלבד.

מי שזקוק לבדיקות שגרה, מתבקש להגיע בחודש יוני.

תודה – הצוות

התמקדות – FOCUSING

ב- 29.6.06 בין השעות 17:00-19:30 במועדון בכפר-הנשיא תתקיים סדנת חשיפה ל"קסם ההתמקדות" המיועדת לעוסקים במקצועות הטיפול, האימון והייעוץ.

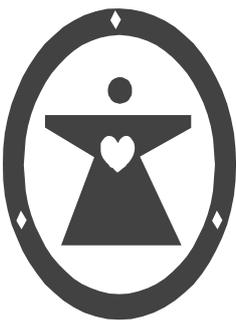
גישת ההתמקדות מלמדת כיצד קשב לתחושות גופניות יכול להפוך לטכניקה יצירתית לריפוי וחוויה מחוללת שינוי.

מנחה: דנה גניהר רז MA, המוסמכת ללימוד הגישה

מטעם המכון הבינלאומי להתמקדות בניו-יורק.

העלות: 50 ש"ח. ההשתתפות מותנית ברישום מראש.

לפרטים והרשמה: 052-5060331 או dganihar@gmail.com

חוברת בנושא "הבית" תצא בנפרד בעוד מספר ימים

